

Mødet den 3. Maj 1923.

(For lukkede Døre).

Fraværende: M. Brammer, H. P. Christensen, Bernt Jensen, J. Chr. Møller, P. Petersen, S. Petersen og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 162—1923). **Licitationsstilbud vedrørende Indretningen af Tuberkuloseafdelingen paa Kommunehospitalet.**

Fra Sygehusudvalget forelaa Indstilling om at overdrage Arbejdet ved Liggehallerne til følgende:

Snedkerarbejdet: Snedkernes Aktieselskab for 4310 Kr.

Murerarbejdet: Murermester Ejner Mikkelsen for 23900 Kr.

K. M o u s t e n anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 138—1923). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende **Optagelse af Elever fra Børghskolerne i Marselisborg Gymnasium.**

Udvalget indstiller at bevilge Fripladser til Edith Lindqvist fra Christiengades Skole og Hermann Kofoed og Erling Nørager Nielsen fra Ny Munkegades Skole.

F o r m a n d e n meddelte, at Skolekommission og Skoleudvalg ikke syntes om den Maade, hvorpaa disse Børn aksaminedes ved Optagelsesprøven til Marselisborg Gymnasium. Der var f. Eks. en

lille Pige til Prøve i Engelsk, og da hendes Udtale var noget anderledes end den, de brugte ved Marselisborg Skole, rettede Læreren hende ustandseligt, hvorved hun selvfølgelig blev nervøs og forstyrret. Saadant burde ikke finde Sted, og det vilde ogsaa blive betydet Skolen paa anden Maade, selv om det ikke kom offentlig frem. Taleren tvivlede ikke om, at de indstillede Børn vilde klare sig godt; hidtil havde Eleverne fra Kommuneskolerne været blandt de bedste derude, men der var maaske ogsaa ved Prøven lidt Jalousi med i Spillet, for naar de ved Optagelsesprøven blev stemplet som mindre dygtige, og saa alligevel klarede sig godt, vilde jo Æren for Resultatet falde paa Lærerne derude.

A n d r. C h r i s t e n s e n kendte ikke særligt til, hvorledes den omtalte Prøve var foregaaet; men naar der skulde finde en Optagelsesprøve Sted derude, maatte man i nogen Grad lade sig lede af den Bedømmelse, som vedkommende Skole gav Eleverne, ellers kunde man lige saa godt lade være at holde Prøve. Maaske kunde et Barn være blevet konfus paa Grund af vedkommendes Lærers Optræden, og det burde selvfølgelig undgaas; men Erklæringerne var paa den anden Side saa daarlige for Eleverne, at man vanskeligt kunde tænke sig, det drejede sig om Udtalen alene, men ogsaa maatte gælde selve Kundskaberne.

A. S n e u m gjorde opmærksom paa, at Loven krævede en Prøve af Elever fra andre Skoler. Det var jo ikke let at dømme om de foreliggende Tilfælde, men vedkommende Piges Karakterer ved Mellemskoleeksamen tydede i hvert Fald ikke paa manglende Kundskaber i Engelsk, idet hun havde $mg \times$ i Aarskarakter og $ug \div$ i Eksamenskarakter. Mellemskoleeksamen var en offentlig kontrolleret

Prøve med beskikkede Censorer, og naar vedkommende Elevs Standpunkt saa ved Optagelsesprøven blev betegnet som meget daarligt, maatte der være noget galt ved en af de paagældende Skoler. Den ene Drengs Standpunkt i Engelsk var ogsaa betegnet som meget daarligt, og hans Eksamens-karakterer var ogsaa mindre gode, men naar han vilde gaa den naturvidenskabelige Retning, var Engelsk jo et ganske underordnet Fag.

K. M o u s t e n bemærkede, at man ikke havde kritiseret Kundskaberne. men den Maade, hvorpaa Prøven havde fundet Sted; for naar en Lærer straks begyndte at kritisere den Udtale, som Pigen havde lært, blev hun selvfølgelig konfus, og saa var Læreren ude af Stand til at bedømme, hvad hun kunde.

M. C. F a l k fandt det berettiget at henstille til Skolen ved Bedømmelsen at være retfærdig og ens overfor alle. Naar et Barn mødte med saa gode Karakterer fra en offentlig Prøve, skulde det gerne være kvalificeret til at bestaa denne Optagelsesprøve.

A. M ø r u p kunde godt tænke sig, at vedkommende Lærer stillede store Krav ved Prøven, for det gjorde han helt igennem, og han lærte sikkert Børnene udmærket. Hvorfra vidste man forøvrigt, hvorledes Prøven var foregaaet?

F o r m a n d e n svarede, at der var kompetente Folk til Stede, som hørte paa Eksaminationen.

M a r i a n e T h o m s e n bemærkede, at naar et Barn blev prøvet i 10–11 Fag, og Prøven i et enkelt Fag faldt mindre godt ud, behøvede Barnet derfor ikke at være daarligt, og Rektor indstillede jo ogsaa den paagældende til Optagelse.

Indstillingen vedtoges.

Ø 3. **Andragender om Statslaan til Byggeforetagender**
fra:

- ✓ a. (J. Nr. 27⁸⁰—1923). Lokomotivfører Ramkilde angaaende en Villa ved Rostrupsvej.
- Ø b. (J. Nr. 27²⁹—1923). Arbejdsmand P. Laursen angaaende en Villa ved Rostrupsvej.
- 9 Ø c. (J. Nr. 27³¹—1923). Portør A. C. Hall og Postbud D. C. Hall angaaende en Villa ved Skovvangsvej.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller at anbefale Andragenderne med det sædvanlige Forbehold, at Andragerne raader over fornøden Kapital som eget Tilskud.

Indstillingen vedtoges.

Ø 4. (J. Nr. 10¹—1923). **Andragende fra Detailhandler A. Jacobsen om Fritagelse for Hvervet som Suppleant til Frue Sogns Huslejenavn.**

Formanden anbefalede at fritage ham for Hvervet, da hans Hustru var død, og han derfor ikke kunde være borte fra sin Forretning.

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 87—1923). Indstilling angaaende **Arrestforvarer F. C. Holms Lønningsvilkaar.**

Fra Udvalget for Bygninger og Inventar, suppleret med 2 Medlemmer af Amtsraadet, forelaa følgende Indstilling:

»Arrestforvareren lønnes med højeste Løn i Lønregulativets 5. Lønklasse, som for Tiden er 5200 Kr., hvoraf Amtet betaler $\frac{1}{3}$, og han pensioneres efter denne Løn. Amtet bidrager ogsaa hertil med $\frac{1}{3}$; men for Amtets Vedkommende beregnes Holms Anciennitet kun fra Ansættelsesdagen og mod, at $\frac{1}{3}$ af hans Pensionsbidrag indbetales til Amtsrepartitionsfonden«.

H. P. Salling forelagde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 128—1923). **Fastsættelse af Pension for Arrestforvarer Andersens Enke.**

Pensionen fastsattes fra 1. April 1923 til 1650 Kr. aarlig.

7. (J. Nr. 134—1922). **Skrivelse fra Amtslæge Lund-dahl i Anledning af, at hans Erklæring ikke er iudhentet forinden Opslaget af Stillingen som Overlæge ved De gamles Hjem og Tuberkulose-hospitalet.**

F o r m a n d e n indrømmede, at Amtslægen vistnok skulde have været hørt ved denne Lejlighed, men der kunde vel svares, at man skulde have det i Erindring for Fremtiden.

M. C. F a l k fandt, at det ikke altid var morsomt at høre Amtslægens Mening. For en Tid siden skulde der ansættes en Desinfektør ved Marselisborg Hospital, og Udvalget tænkte at ansætte en af Hospitalets Folk, men Amtslægen forlangte, at Stillingen skulde opslaaes, og nu havde man ca. 200 Ansøgere til Pladsen.

A n d r. C h r i s t e n s e n syntes, at disse Oplysninger viste, at man saa vidt muligt burde undgaa Amtslægen; men fordi man hørte hans Mening, behøvede man forhaabentlig ikke at følge den. Det var derfor rigtigst at svare, at man nok skulde spørge Amtslægen, naar Byraadet skønnede, at der var Grund dertil.

M a r i a n e T h o m s e n vilde hellere være med til at bruge en lidt mildere Form for ikke at støde Amtslægen.

K. M o u s t e n bemærkede, at Sygehusudvalget godt kunde tage Skylden paa sig; men naar Byraadet havde opslaaet Pladsen, var det vel egentlig dette, som skulde have indhentet Amtslægens Erklæring.

A n d r. C h r i s t e n s e n kunde ikke gaa med til at udtale nogen Beklagelse eller Undskyldning overfor Amtslægen, hvis det var Byraadets Skøn, der var det afgørende.

F o r m a n d e n henstillede at overlade til Kontoret at svare Amtslægen, saa fandt man nok en tilfredsstillende Form.

Tiltraadtes.

10. F o r m a n d e n gav en Oversigt over Kommunens Gæld og Garantiforpligtelser pr. 31. Marts 1923.

Toges til Efterretning.
